

CHRISTADELPHIAN ISOLATION LEAGUE

NABÁDÁNÍ

10. dubna 2016

ZASLALI:

KEVIN A JAYNE BATEMAN, 5 DOUGLAS CLOSE, HEMINGFORD GREY, HUNTINGDON, PE28 9WH, ANGLIE

ČTENÍ: NUMERI 28, PŘÍSLOVÍ 20, JAN 1

Setkání s Pánem Ježíšem

V první kapitole Janova evangelia je uvedeno veliké množství detailů o Pánu Ježíšovi, který je zde představován světu. Světu, který jej z velké části ignoroval, kromě několika věrných věřících, kteří přihlíželi a čekali, až Bůh vyplní svůj slib a věnuje jim mnohá požehnání. Představte si vzrušení a úžas, které pocítovali, když objevili zaslíbeného Mesiáše a setkali se s ním, poté, co na mnohých místech Písma četli a také slyšeli sliby ohledně zázračného spasitele. Máme zde vynikající příklady lidí, kteří se setkali s Ježíšem, a můžeme sledovat jejich reakce.

Vezměme si například Ondřeje (**Jan 1:40-42**), který zjišťuje, že toto je onen Zaslíbený, a okamžitě to jde sdělit svému bratru Petrovi. Verš 41 nám říká, že to byla první věc, kterou udělal. Byl tak vzrušený, že mu v té chvíli na ničem jiném nezáleželo. Jeho prioritou bylo sdílet úžasnou zprávu s těmi, kdo mu byli nejbliže. Představte si, že byste mohli sdělit své rodině, že jste se setkali s dlouho zaslíbeným Mesiášem... „Nalezli jsme Mesiáše,“ říká Ondřej svému bratrovi.

Nebo se zamysleme nad Filipem, který se rovněž nemohl dočkat, až bude moci sdílet svůj objev. Filip vyhledal Natanaela a řekl mu: „*Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci, Ježíše, syna Josefova z Nazareta.*“ Ve Filipově mysli se neobjevil ani stín pochybnosti o tom, kdo byl onen muž. Jeho přesvědčení bylo neochvějné.

V obou případech měl naslouchající vůli naslouchat a chtěl se s Ježíšem setkat, a také se stal jeho učedníkem. Oba pochopili, že Ježíš byl tím, na nějž oni i jejich předci čekali po mnohá dlouhá léta. Oba svým vlastním způsobem prohlásili, že Ježíš je jejich Pánem. Natanael pravil v **Janovi 1:49**: „*Mistře, ty jsi Syn Boží, ty jsi král Izraele.*“ A víme, že Šimon Petr později učinil velmi veřejné vyznání ohledně Ježíše, když řekl: „*Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží*“ (**Jan 6:68-69**).

Můžeme si připomenout další příklady lidí, kteří se poprvé setkali s Ježíšem. Někteří vykřikli, když se Ježíš přiblížil, jako například deset malomocných u vesnice, kteří zvolali nahlas: „*Ježíši, Pane, smiluj se nad námi!*“ Jiní se k Ježíšovi snažili přiblížit, aniž by je viděl, jako žena, která se chtěla pouze dotknout Ježíšova roucha v naději, že bude vyléčena, nebo Zacheus, který vylezl na strom, aby Ježíše viděl a nebyl spatřen. Ať už se k Ježíšovi dostaneme jakoukoliv cestou, vyjde nám vstříc.

V **Janovi 1** můžeme pozorovat mnoho Ježíšových aspektů, které byly zjeveny v oněch prvních setkáních a raných vyznáních víry. Ježíš se nám zjevuje v prostoru několika veršů jako „*beránek Boží, který snímá hřích světa*“ (**verš 29**), „*král Izraele*“ (**verš 49**), ten, „*o němž psal Mojžíš v Zákoně i Proroci*“ (**verš 45**), a „*jednorozený Syn Boží*“ (**verš 14, 34**). Nacházíme zde shrnuté celé evangelijní poselství.

Zprávy o těchto raných učednících jsou zaznamenány pro naše poučení. Byli noví ve víře, ale jasně viděli, kdo je Ježíš a čeho dosáhne, a chtěli toho být součástí. Snad jsme byli stejní, když jsme se poprvé setkali s Ježíšem a porozuměli mu. Jistě jsme i my byli vzrušení, když jsme objevili Boží cestu spásy. A i my jsme tehdy chápali sdílení oné dobré zprávy s ostatními jako svou prioritu. Ona jakoby dětská víra, kterou jsme snad projevovali, když jsme byli čerstvě pokřtěni (když jsme byli novorozenci v Kristu) je něčím, co si podle Ježíšova příkazu máme zachovat, i když duchovně rosteme. Vzpomeňte

si, jak Ježíš zavolal malé dítě a řekl svým budoucím učedníkům, že se budou muset změnit a stát se podobnými malým dětem, pokornými a s upřímnou vírou v Boha (**Matouš 18:2-4**). Možná, když si vzpomeneme na své první dny ve víře a zamyslíme se nad nimi, budeme schopni znovu zažehnout onu prostou důvěru a pokoru a ono vzrušení, abychom je sdíleli s ostatními.

I my totiž máme to privilegium, že známe Ježíše, a i my máme dnes příležitost sdílet poselství s lidmi kolem nás. Jak naše individuální víra, tak i skutečnost, že tuto víru sdílíme s věřícími po celém světě, nám poskytuje útěchu a radost. Když Jan napsal svůj třetí list věřícímu jménem Gaius, řekl: „*Velice jsem se zaradoval, když přišli bratři a vydávali svědectví o tvé opravdovosti, o tom, že žiješ v pravdě. Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě*“ (**3. Janův 3-4**). Přestože Jan fyzicky neprodléval v jejich blízkosti, pouhá zpráva, že nadále krácejí po cestě pravdy, mu způsobila velkou radost. Pravil dokonce, že to je největší radost, kterou v životě zažil. Ve **verši 4** říká: „*Nemám větší radost, než když slyším, že moje děti žijí v pravdě.*“ I když se nám někdy zdá, že jsme jediní, kdo zbyli, aby sloužili Bohu, můžeme si vzpomenout na bratry a sestry jinde, kteří jsou neochvějní a věrní, a to nám může přinést útěchu a radost, protože Bůh se v každé generaci postaral o lidi, kteří mu zůstali věrní.

Využijme tedy všechny možnosti, abychom si vybudovali vztah s Pánem Ježíšem, naším Spasitelem, který nám dal vše, co potřebujeme, a ještě daleko víc. Budujme tento vztah ze své strany skrze četbu a modlitbu a vzpomínejme přitom na bratry a sestry, kteří činí totéž. Nechť naše poselství zní: „Nalezli jsme Mesiáše!“ S Boží milostí a mocí sdílejme svou víru s těmi, kdo jsou blízko i daleko.

V jednom slova smyslu jsme se již „setkali“ s Pánem Ježíšem. Setkali jsme se s ním a kráčeli jsme s ním po stránkách Bible a vznášíme nárok na to, že jej známe. Víme o jeho zázračném zrození, o jeho křtu, o jeho učení, zázracích, smrti, zmrtvýchvstání a nanebevstoupení. Známe hodně faktů o jeho životě a víme poměrně toho poměrně hodně o jeho učení. Pochopili jsme, že je Pánem života, a svěřili jsme mu své životy skrze křest. Vpravdě jej známe a milujeme jej.

Část našeho vztahu zde však stále ještě chybí. Nyní vidíme pouze stíny a naše porozumění je jen částečné. Vidíme jakoby přes temné sklo. Neustále se snažíme porozumět Kristovu uvažování – jak by Kristus reagoval v určité situaci? Co by řekl nebo udělal? Co si myslí? Pokud mu dovolíme vstoupit do naší mysli, můžeme pocítit jeho blízkost. Nemůžeme však spatřit jeho tvář, slyšet jeho hlas nebo cítit teplo jeho doteku. Víme, že jednoho dne se s ním setkáme osobně, že jednoho dne bude Mesiáš zde, přímo před našima očima. Poznáme jej? Pozná nás? To bude den, kdy mu budeme moci vyznat svoji víru tváří v tvář. Co mu řekneme, až se s ním konečně setkáme? Budeme se snažit obhájit své místo v království? „Pane, v Tvém jméně jsme učinili to a to!“ Nebo budeme příliš zaneprázdnění našim každodenním obstaráváním, než se vydáme sloužit svému Pánu? „Pane, nech mě se vrátit a rozloučit se s mou rodinou.“ „Potřebuji si pouze vyzkoušet svůj nový pár volů.“ V žádném případě! Upustíme své nástroje, odhodíme peřinu, vyskočíme a prohlásíme: „Ty jsi Mesiáš. Ty jsi ten, o němž jsme slyšeli a ten jediný král, jemuž chceme sloužit!“ Kéž bude jeho odpověď onoho dne znít takto: „*Pojďte, požehnání mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa.*“

Přijď brzy, Pane Ježíši. Toužíme po tom, spatřit Tvoji tvář. Než nadejde onen den, budeme si Tě každý den připomínat. Nezapomeneme, že jsi nás vykoupil svou krví, a budeme na Tebe vzpomínat ve chlebu a víně, které budeme společně sdílet.

Brother Matthew Swain: Newbury, UK 10.04.2016

Bratr Matthew Swain: Newbury, VB 10.04.2016